

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΞΙΛΟΥΕΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΩΝΙΑ

Λ. Σ.

Σπανίως ή φυσιογνωμία απεικονίζει τόσο έκφραστικά την Ξι- πασιά μ' ένα ύφος Ξηρόν, άψυγον, στυφόν. Ίσως άν έλαττώνετο τό μέχρι παθολογικού σημείου ανομιτισμ της ανώτερης κυρίας νά ήτο πλέον εύκολο ν' άντιληφθή κανείς χαρακτηριστικά και κατα- τομήν τά όποια πράγματα θά ήσαν προστά ό' ένδιαφέρον και άπαράεγκια. Άλλά δυστυχώς από την κατάχρησην έντάσεως ανομι- τισμ υπέστησαν τοιαύτην σκλήρυνσην τά χαρακτηριστικά της όστε ν' άναγνωρίζεται μέ δυσκολία ή άλλως εύραία παιδίον. Μία από τίς καλύτερες ραμέτες, δέν σημειώνω ούδεμίαν άπουσίαν από τό τέγγις «κλάμα». Σπανιώτατα έμφανίζεται σέ κοσμικά κέντρα. Τό ντύσιμό της άπλό, έπιφυλακτικό και ταπεινώτατον.

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μία εύραία ύπαιθρία δεξιάσας την παρελθούσαν Παρασκευή παρά τή κ. και τή κ. Λεων. Γρηγοριάδη εις την Φαληρωτική κομή ήκαυλί των.

— Ο κήπος; όλοπράσινος; έχρησιμεύεσ ός άρμονικό φόντο στις λουλουθένιας αϊθέριες τουαλέτες μπλε-οιελ ρόζ, μωβ, κίτρινας.

— Ένα χροΐτι από εύριαις, κ. Α. Γρηγοριάδη μέ κίτρινη ζωζέτ, Δις Άλεξ. Νικολαΐδη λευκό κρέμ-ντε-σιν, κίτρινη ψάθα, Δις Γ. Ρωσσέτη θαυμασίον σύνολον παριζιάνικο, μπλεζ ζωζέττε γαρνι- ρισμένο μέ ζωζέττε μπλε-ντραπό και γκρονά, παντά από κρέμ-ντε- σιν γκρονά και μπλε, καστόρινο καπέλλο μπλε στό όποιον έπα- νελαμβάνετο ό ίδιος χρωματισμός, κ. Άποστολΐδη κρέμ- ντε- σιν είδος τζάμπερ βερ-νι'-ώ, κ. Ρούσσου μέ λευκά, Δις Β. Ήλιά- δη θαυμασία τουαλέττα μέ φόρεμα πολύ σικ από μαροκαΐν οιελ ίργ ομνέο μέ ζουρ από πατιό και καστόρι—ή τελευταία λέξις της μόδας—στην ΐδια άπόχρουν τό φόρεματός, καπέλλο από ψάθα μπλε, Δις Γ. Κωνσταντινΐδη έπίσης πολύ εύμορφη τουαλέττα από κρέμ-ντε-σιν κόκκινο έχρησιμένο και ένκρουστατόν από όλοπο κρέμ- ντε-σιν μέ «κουα» κόκκινα, ψάθα κόκκινη γαρνιρισμένη μέ λευκό, Δις Μαράτου φόρεμα μ' έντυχή συνδυασμό κρέμ μεταξοτό και ζωζέττε σέ χρώμα άμάντ, κ. Κ. Χειμώγιου θαυμασία έμπρομέ κί- ρινη και βιολε και γκρονά βαθύχρομο, σέ ΐδιόχρωμη φόρμα, κατε- λην από ψάθα κίτρινη. Χαριτωμένη έμφάνισις της Δίδος Μικέττε Ζαφειροπούλου μέ κρέμ-ντε-σιν μπλε-περβάν, ζώνη σουτέν σέ βα- θύτερο τόνο, καστόρι κίλος περβάνς γαρνιρισμένο μ' ένκρουστατόν- πλέον βαθύχρομες.

— Μία άπαράμυλλος έμφάνισις λόγω εύραιότητος άρμονίας και χάριτος, ή Δις Λουΐς Ρόσοττις έξ Άλεξανδρείας μέ σιφόν έμ- προμέ βιό-ροζ και λευκό, κατελιν λευκή.

— Την παρελθούσαν Κυριακήν τά ξενοδοχεία «Σέσιλ» και «Πεντελικόν» έν άπαρτί.

— Συναγωνισμός τουαλεττών και θαυμασίον σύνολον κατά την όραν του γηματός. Πολλός κόσμος Άθηναϊκός και Κηφισοϊατικός.

— Έπίδειξις μπροζάδων και σορτί άί όποια όμως δέν χρησιμο- ποιούνται δαδενός ως έν της έπικρατούσης ζύστης.

— Στο Σέσιλ όρκετες έν τών κοσμικών κυριών και Αεσποινΐ- δων, μεταξή τών όποιων αι κυρία και Δεσποινίδες Κυριακοΐ, Βε- ζανη, Έλ. Παπά, Παπαδοπούλου, Αργυροπούλου, Κένερον, Μάτσα, Μεταξά, Σεβαρτοπούλου κλπ.

— Δεξιάσας βραδινήν μπριζή την παρελθούσαν Τρίτην παρά τή κ. και τή κ. Δημητριάδη.

— Έμψυχος «Φινιέττες» της Βόγυ ή Δίδες Άίλα και Ντεπη Δημητριάδη, ή μία μέ δσσηρη μου- σουλίνα έμπρομέ μέ λουλούδια πράσινα και ρόζ—έμψυχώσις της «Άνοιξω» Μπουτοσάλλη και ή άλλη μέ κόκκινη ζωζέττε, Δις Μικέττε Ζαφειροπούλου μέ κρέμ- τζόρτζια μπλε λαβάντ, Δις Λουΐση Δεϊμέρη—προφανή εύραία έμφά- νισις μέ δανεινά μπλε, Δις Κο- σμητατόν ζωζέττε κίτρινη, Δις Α. Κωνσταντινΐδη τουαλέττα θαυ- μασία από δαντέλλα «μπλόνε» τό κοράζι σχηματίζεται μελοζοτό τό όποιον ήτο πλαισιωμένο μέ τοϋλι στόν ΐδιο τόνο. Έπίσης και ή φοβύτα σχηματίζεται «Άμ- πιασμάν» στό όποιον έστηρίζετο κολλυπτύχη ποδιά που κατέληγαν σέ μπάντα από τοϋλι. Η Μονταίν

ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

«ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ»

ΠΟΥ ΕΚΤΥΚΑΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΑΕΚΤΗ ΥΑΝΗ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξή τών έκλεκτών παρεχομένων της εινε και τά εξής :

- Ο Αδάμαντινος Τάφος, • Εξωφρενικά στοιχίματα, • Άπό τήν Ζωήν τών μουσουργών Σούμαν—Βάγγες—Τσαϊκόφσκι, • Η περιπέτειαις ενός Θεατρικού Έργου, • Η ψυχολογία τών χειρώδ, • Η Πεντάμορφη Δαγγράνα Ρουμλική παρμιϋδι, • Η Άμφι-βολλα, Ίταλικό διήγημα, • Η Άννικα αίσθηματικό διήγημα, κλπ.

Έπίσης ή συνέχεια του ερωμαντικού μυθιστορήματος

«Ο ΜΑΥΡΟΣ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ»

και του γλυκυτάτου και περιπετειωδστάτου μυθιστορήματος

«ΜΕΡΣΕΔΕΣ Η ΠΥΡΓΟΙ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ»

του κ. Γεγγ. Σεντοπούλου

Παρακολούθηστε έπίσης τάς όπερατικούς ερωμαντικούς σελλίδας: «ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΤΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ» που συνεχίζονται δημοσιεύοντας μέ τήν «ΣΥΖΥΓΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΝΑΔΑΥΟΥ»

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΠΙΣΗΜΑΝΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΑΘΕΛΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσοτηριού ό' έν έτος... Δοχ. 120 ΙΙΙ Έσοτηριού Λίρ. Άγγλικός Μία. Αι έπιστολαί και τά χρηματικά έμβάσματα δέον ν' απευθύνονται προς τόν Ίδιοκτητήν του «Μπουκέτου», κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ Τά προηγουμένα τέσχη τιμώσεται δρομαξί 3.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΡΡΟΠΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ», ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Mr D. Stroumbos 261 w. 85th Str New-York City U.S.A.

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΟΝ... ΖΗΜΙΩΣΗ !..

Ό γάλλος συγγραφέυς Γονδονέ ήταν πολύ καλόβουλος και έ φέρετο προσήνιστα σ' όλους έκείνους που του πήγαιναν τά έργα τους και του ζήτησαν την συμβουλή του.

Έξ αιτίας όμως της καλοσύνης του αυτής οι έπισκέπται του δέν τήν άφηναν ούτε στιγμή ήσυχο. Μιά μέρα θέλοντας να έργα- στή διάταξε τόν θυρωρό να μήν άφιγέρψη σε κανένα την είσοδο. Έξαφνα όμως, καθώς έγραφε, ό θυρωρός του ώδήγησε στό γρα- μείο του μίαν λογιωτάτην κυρία, ή όποία ειχε γίνει κυριολεκτικά κουνοϋπι στόν Γονδονέ.

Ό δυστυχής συγγραφέυς άκουσε μέ όπομονή την κυρία κ' όταν έφυγε φώναξε τόν θυρωρό και του ειπε θυμωμένος :

— Δέν σοϋ σύστησα να μήν άφιγέρψη κανένα ν' άνέρη έτάνω ;

— Κύριε, ψιθύρισεν ό θυρωρός συγκινημένος, δέν άφησα παρά μόνον την κυρία τήν...

— Ίσα—Ίσα γι' αυτή την κυρία σοϋ λέω και γώ... Γιατί της άπέτρεψες ν' άνέρη ;

— Γιατί, κύριε, αυτή δέν εινε όπως οι άλλοι. Αυτή μοϋ δίνει όταν έρχεται είκοσι φράγκα γιά να την άφήνω να σάς βλέπη ! Εί- μαι, βλέπετε, οικογενειακόχης, κύριε, κ' έχω ανάγκας...

Ό Γονδονέ συγκινήθηκε τόσο άπ' την όμολογία αυτή του θυ- ρωρού τόστω όστω ειπε :

— Άφήνέ την λοιπόν ν' άνεβαΐνη, όταν έρχεται, έλεύθερα. Δέν θέλω να σέ ζημιώσω, φτωχέ μου φίλε !

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ

ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η Άφροδίτη, ό κάλλιστος τών άστέρων όνομάζεται τό πρωί Έσπερός, ίσως διότι άί γυναίκες, άί τοσοϋτον όρται κατά την έναρσην έσπερίδος, γίνονται τό πρωί έν τό κοματόν, τό καταρ- ρεΐσαντος ψιμμιϋδιού και τών καταπεσόντων βοστρυχών άσχημοί ως ό διάβολος !.. Εμμ. Ροΐδης

Οί Τούρκοι βδελύσσονται τούς χοΐρους, οι Ίταλοι λέγουσιν «ό χοΐρος μέ συμπάθειαν», έν Έλλάδι δέ ήκουσα πολλάς χωρι- κούς λέγοντας :—«Η γυναίκα μου μέ συμπάθειο !...»

Εμμ. Ροΐδης

Ό θεός έν τή σοφία αυτού, δέν έδώρησε γένεια στις γυναίκες γιατί δέν θά μπορούσαν να αιωπήσουν ούτε καθ' έν χρόνον θά έ- ζυρίζοντο...

Α. Δουμάς

Η φιλάρεσκος όμοιάζει την εύραίαν δαλασσαν. Έπιφανία ά- κτινοβολούσα και άνατανάκισσα τώσθ ούρανο τό μελίμα, αλλά κρύπτουσα άχανή πυθμένα ύ- πολον ρεϋμα και θάνατον !

Άλ. Ρ. Ραγκαβής

Περσσότερη βάσι κρέπει να δινή κανείς στην πίστι του κυ- ρίου του, παρά στην γυναίκα του, γιατί ό κύριος εινε πιστός μέχρι της τελευταίας του στιγμής, ένώ ή γυνή δύναται να εινε πιστή μέχρι της πρώτης εύκαιρίας, όχι δέ και περαιότερα.

Ελαΐτιος

Η γυναίκες προδίδουν γιά τό τίποτε, έξ άπλης περιε- γειας...

Στέβν

Η γυναίκες άπαιτούσι πολ- λά πράγματα παρά τόν άνδρό, εις άνταμοιβήν τών έλαχίστων, τά όποια προσφέρουν αυτές προς έκείνον. Δαλτών